

't Geitenpad

Kwartaalblad van en voor de leden van vereniging Veteranen 1 (NL/BE) VN Transportbataljon

Reünie Transportbataljon 2022

Door: De activiteiten groep

Eindelijk was het dan zaterdag 5 november 2022, de grote 5-jaarlijkse reünie van het Transportbataljon. Zoals in 2017 ook het geval was, was het wederom de Legerplaats Stroe waar deze plaatsvond.

Al geruime tijd was de organisatie, bestaande uit mensen van het Transportbataljon en van het regiment Bevoorrading en Transport, achter de schermen bezig om er wederom een mooi evenement van te maken. Natuurlijk hoop je, als organisatie, op een geslaagde activiteit en ik denk dat ze daar zeker in geslaagd zijn. Op 4 november was er al flink wat activiteit in het KEK-gebouw. Stands werden klaargezet en diverse dingen werden gecontroleerd. Voor de Vereniging Veteranen 1 NL/BE UN Transportbataljon een mooie gelegenheid om de nieuwe achterwand van onze tent voor het eerst het daglicht te laten zien. Een wand met foto's en beschrijvingen van het bataljon wat in 1992 het licht zag.

Vanuit de Rekwisieten Koninklijke Landmacht waren er diverse voertuigen beschikbaar gesteld, die door de adjudant Boers vakkundig gelost werden en op de static show hun plaatsje vonden.

Na de officiële opening waren er tal van activiteiten. Zo konden de reünie-gangers bij de diverse stands een kijkje nemen, een lezing over de 4-tonner bijwonen of buiten, bij de voertuigen, herinneringen ophalen. Ook was er een 4-tonner door onze oud-voorzitter beschikbaar gesteld waarmee gereden kon worden.

De verzorging klasse 1, natuurlijk blauwe hap, mocht niet ontbreken en deze werd zeker goed genuttigd. In de middag was de bar geopend waar het natuurlijk ook snel gezellig werd.

Verder werden er in de middag de alom bekende rotatiefoto's gemaakt door Wendy Vossers van Skuld-fotografie. Mocht je die nog niet gezien hebben, op de site www.skuld.nl zijn ze te bekijken en kun je ze, eventueel, bestellen. Rond een uur of 5 was het einde van een zeer geslaagde reünie.

VERDER IN DEZE EDITIE...

- p2 Van de nieuwe voorzitter en bestuur
Bestuur zoekt...
- p3 Nijmeegse vierdaagse
- p4 Defensiementaliteit voortgezet binnen Less2Care
- p5 Reünie Transportbataljon
- p6 Geitenpadklassieker—BBQ van het grote verdriet
- p7 Sunsetmarch 7 november 2022
Recept: Oliebollen
- p8 Herinneringsboek in Wording - Hfdst. 3
- P10 Oktoberfest ride
- P11 That present op Veteranendag Midden-Groningen
- P12 Geef door die pen
- P13 Legendarische viertonner beschreven in boek
- p14 Activiteiten 2023 / Buddy Support Systeem
- p15 Puzzel Oud en Nieuw
- p16 Column Roelof

Van de nieuwe voorzitter en bestuur

Door: Erwin van der Meer

Tijdens de vorige ALV vergadering heb ik mij verkiesbaar gesteld om voorzitter te worden. De stemmen waren positief en vanaf 1 december ben ik dan nu ook de voorzitter van veteranenvereniging 1 NL/BE VN Transportbataljon.

In de afgelopen maanden heeft Coco van de Kamp-Wemmenhove, als interim voorzitter, de taken op zich genomen om in een warm bad alles over te dragen. Tevens was dit voor mij een periode om mij in te lezen en voor te bereiden op het voorzitterschap. Mijn hartelijk dank gaat dan ook uit naar Coco voor deze periode. Nu, sinds 1 december heb ik het stokje overgedragen gekregen en ben ik officieel de voorzitter van deze mooie vereniging.

Wie ben ik? Ik ben Erwin van der Meer, 47 jaar en ben uitgezonden geweest als dienstplichtige soldaat. Ik ben uitgezonden geweest met Lima 9 (1995) bij het LogTbat in Santici.

Hier was ik wielmonteur bij de hersteleenheid.

Ik ben momenteel werkzaam als chauffeur bij RENEWI in Wateringen, ben getrouwd en heb twee pubers in huis.

In de afgelopen 10 jaar, waarin ik lid ben van deze vereniging, heb ik mij altijd ingezet voor diverse activiteiten en/of evenementen en dit altijd met plezier gedaan. Samen bedenken, voorbereiden en uitvoeren waren de kernwoorden van de activiteitengroep waar ik in zat. Zo hoop ik ook mijn voorzitterschap te doen. Met veel plezier, samenwerking en vooral een luisterend oor voor een ieder.

Binnen het bestuur hebben we niet stil gezeten. Afstemmen van ideeën, al aanwezige plannen en vooral nieuwe plannen maken voor de toekomst, doe je niet in 1 dag. Ook is er druk gewerkt aan de websites, Facebook pagina's en de webshop. Voor komend jaar staan er weer nieuwe activiteiten op de planning en ook daar zullen wij als bestuur ons mee bezig houden.

Ook zijn al de materialen, die wij als vereniging hebben, vanuit Raalte wederom weer terug op Soesterberg bij de Historische Collectie van B&T (hiervoor onze dank aan het regiment B&T) waar ze netjes en droog staan opgeslagen.

Inmiddels is de reünie ook geweest en kunnen we terugkijken op een zeer geslaagde reünie. Veel blijde gezichten, mensen die elkaar na jaren weer voor het eerst zagen maar ook

mensen die het er best moeilijk mee hadden. De shop van het Tbat is goed bezocht en is er genoeg verkocht. Ook hebben we een aantal nieuwe leden mogen inschrijven die we dan ook van harte welkom heten.

Het buddysupport krijgt al steeds meer vorm. In de vorige editie van 't Geitenpad is daar ook uitgebreid aandacht aan besteed. Mocht je problemen hebben en er niet uitkomen kun je contact zoeken met buddysupport via zorg.1nlbeuntransport@gmail.com

In aanloop naar de algemene ledenvergadering, die op 28 januari 2023 om 13:00 uur zal plaatsvinden in de Palmpit in Soesterberg, hebben wij als bestuur besloten dat na de ALV een nieuwjaarsborrel gehouden zal worden. Alle leden zijn daar van harte welkom met partner. Je dient je wel aan te melden voor 15 januari a.s. bij Corné Donders via dit mailadres: act.1nlbeuntransportbat@gmail.com

Bij dit Geitenpad zit tevens een kerstkaart. Wij als bestuur hopen dat iedereen fijne dagen heeft en een mooi en goed nieuwjaar.

Bestuur zoekt...

Penningmeester

Wij zijn op zoek naar een nieuwe penningmeester. Lijkt het je wat of ken je iemand, laat het ons weten door een mail te sturen naar

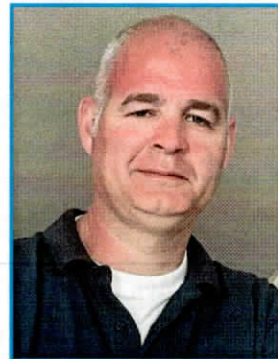
vzr.1nlbeuntransportbat@gmail.com

Kascommissie

Ook zijn we op zoek naar 2 nieuwe leden voor de kascommissie.

De kascommissie doet de controle uitvoeren op de jaarrekening die door de penningmeester gemaakt is. Wil jij dit voor de vereniging doen? Stuur dan een mail naar

vzr.1nlbeuntransportbat@gmail.com.

Erwin van der Meer

De Nijmeegse Vierdaagse

Door: Ron Wubs

Er werd mij gevraagd iets te vertellen over mijn ervaring met de Nijmeegse vierdaagse. Dat wilde ik wel. Ik ben Ron Wubs, 50 jaar jong uit Stadskanaal en heb in 1994 gediend in Bosnië bij T9. Ik reed op een trekker-oplegger met 20.000 liter diesel. Drie keer per week reden we van Split naar Hotel Tisa in Busovaca. De ene dag in de warzone, de andere aan de kust met een vakantiegevoel.

Als soldaat heb ik 2 keer de AMO moeten doorstaan. De eerste keer was een eitje. Ik was 22, had een lichamelijk zware baan en deed veel aan karate en fitness. Ik was in goede conditie. Een aantal jaren later bij de tweede AMO, had ik het iets zwaarder. Ik was inmiddels 27 jaar, had een baan als vrachtwagenchauffeur en sportte minder. Na de AMO was ik weer redelijk in vorm, maar het koste meer inspanning.

Op dat moment besepte ik al dat ik ouder werd :-)

Tijdens mijn tweede termijn bij defensie ben ik omgeschoold tot systeembeheerder ICT. En een aantal diploma's verder ben ik een eigen bedrijf gestart in de webdesign. Leuk werk, maar veel stilzitten. Mijn lijf was daar niet blij mee. Zo rond mijn 35ste kreeg ik last van lipomen. Er kwamen er steeds meer en meer bij. Uiteindelijk bleek ik de ziekte Dercum te hebben.

Door de Dercum en het minder bewegen werd ik zwaarder en kreeg ik steeds meer klachten. Ik ben meerdere keren geopeerd, omdat afvallen steeds meer pijn van de lipomen opleverde. Na mijn gastric bypass, heb ik mij voorgenomen om weer meer te gaan bewegen om zo mijn ziekte in bedwang te houden. Zodoende startte mijn eerste training voor de Nijmeegse vierdaagse. In het begin liet ik mij ver van huis droppen, dan moest ik wel wandelen, anders draaide ik me al om aan het einde van de straat.

Wat eenmalig zou zijn, werd een wandelvirus. Door het wandelen zat ik steeds beter in mijn vel. Eenmaal getraind werd het ook steeds leuker, mede doordat de blaren steeds minder werden.

Het wandelen heeft veel overeenkomsten met mijn sport en dienst verleden. Tijdens de wandeltochten vertrouw je ook op je maten. Samen haal je de eindstreep. Net als tijdens de AMO of tijdens een uitzending, of andere zware tegenslagen in het leven. Mentaal moet je het helemaal zelf doen, maar samen is leuker. Denk nooit "ik red het niet", maar ga uit van "ik flik het" en je zult versteld staan van jezelf.

En net als in het leven, is niet elke wandeltocht leuk of pijnloos. Zoals de 100ste Nijmeegse die ik heb gelopen met het DMV detachement. Nadien verloor ik 9 teennagels. Of mijn eerste poging in 2014 bij de Dodentocht (100km in 24uur) die ik moest staken wegens het verkeerd gebruiken van voorgeschreven vitamines. Mijn lijf zei tot hier en niet verder. Je wint soms en je

verliest soms. Luisteren naar je lichaam is daarbij heel belangrijk.

Dit jaar heb ik al meer dan 1000 kilometer gelopen, waaronder voor de 8ste keer de Nijmeegse vierdaagse. Weer een paar medailles er bij.

Ik ben heel trots op de medailles van de uitzending, maar ik ben zeker ook trots op de medailles van sommige wandeltochten. De medailles zijn een geheugensteuntje. Ze helpen me de uitdagingen te herinneringen en de leuke momenten met mijn maten of de wildvreemde mensen waarmee ik verhalen heb gedeeld.

In het leven en zeker bij defensie is er de cultuur van rangen en standen. Maar in de gesprekken tijdens het wandelen met andere mensen, waaronder ook veel veteranen, merk je dat we veelal minder van elkaar verschillen dan dat we ons soms voordoen.

Ron Wubs tijdens Nijmeegse vierdaagse

Defensie mentaliteit voortgezet binnen Less2Care

Door: Jop van Haaren

Mijn naam is Jop van Haaren. Ik heb bijna 5 jaar als Ts-er in dienst gezeten en ben met T3 Dutchbat-1 op uitzending geweest. Ook nog 6 weken op Curaçao geweest na de orkaan Louis om daar de boel op te ruimen.

Ik was 17 toen ik in dienst kwam en het was voor mij een perfecte match. Heerlijke instelling: "pijn is een emotie en die kan je uitschakelen". Een instelling die ik na mijn 40ste mezelf weer heb aangeleerd.

Tot m'n 40ste veel verkeerde keuzes gemaakt en nu op m'n 48ste kan ik zeggen dat ik de boel op orde heb. Of laat ik het zo zeggen, ik ben een gelukkig mens. Ik ben een hele periode iedere week afgereisd naar Beilen en daar een traumabehandeling veteranen van de GGZ Drenthe gevolgd. Hierna kwam er meer rust voor mij, de pieken en dalen die ik ervaarde heb ik niet meer en nu gaan "de dingen" goed.

De laatste 5 jaar zit mijn bedrijf "Less2Care" mooi in de lift en we bestaan ondertussen uit een team van 12 mensen. Verkoop, goederenbeheer, productie en ik.

Veel gewoontes uit mijn tijd bij de baas heb ik afgeleerd, maar sommige gewoontes blijven en daar ben ik heel dankbaar voor. Soms voel ik mij net een generaal op mijn werk. Ik doe de deur open en ik sluit hem s'avonds. Ik heb mijn sergeanten die de soldaten weer aansturen. We zijn open en eerlijk naar elkaar. Er is veel sociale controle en de verkopers hebben zelfs allemaal dezelfde Jas en geheel uit eigen beweging vaak ook allemaal een overhemd en een truitje aan. De productie medewerkers hebben allemaal hun "PSU" van Less2Care. Met het hele team sporten we op vrijdagochtend onder begeleiding van een trainer. Op vrijdagmiddag sluiten we de dag op tijd af met een hapje en een drankje. Zo wie zo is eten hier vaak het onderwerp, broodje bal s'middags of 3x per jaar BBQ. Goed eten is belangrijk voor het moreel van de manschappen zeg maar. Oh ja, al het gereedschap, onderdelen enz. staan keurig gerangschikt in de stofvrije stelling en overal hebben we een werkwijze voor. Het is net zoals vroeger in dienst.

Maar ook wanneer iemand tijd voor een privé situatie nodig heeft, schrijven we die uren niet op, maar het gehele team staat klaar om het werk op te vangen van die persoon. Het is zo'n mooi hecht team, ik ben daar enorm trots op..... Mijn manschappen.

Tot slot, wij maken en verkopen iets wat uniek is, iets wat nog niet bestond. We ontginnen de markt in een vrij traditionele markt: "de Zorg". Vaak vertel ik tegen het team dat we scherpschutters zijn en niet met hagel schieten. Dat we als een militaire operatie de zaak voorbereiden, oefenen en dan in actie komen. De taak die we uitvoeren is er eentje die niet vaak voorkomt en ik wijs de medewerkers erop hoe bijzonder het is en dat we het enkel gaan redden als we dit echt als team doen. De jongste verkoper is 20, de oudste 26. Ik weet dat ze "hoe we het hier doen" gaan meenemen voor de rest van hun leven net zoals ik 30 jaar geleden.....

Jop van Haaren

less2care

Reünie Transportbataljon

Door: De activiteiten groep

Eindelijk was het dan zaterdag 5 november 2022, de grote 5-jaarlijkse reünie van het Transportbataljon. Zoals in 2017 ook het geval was, was het wederom de Legerplaats Stroe waar deze plaatsvond.

Al geruime tijd was de organisatie, bestaande uit mensen van het Transportbataljon en van het regiment Bevoorrading en Transport van de reünie, achter de schermen bezig om er wederom een mooi evenement van te maken. Natuurlijk hoop je, als organisatie, op een geslaagde activiteit en ik denk dat ze daar zeker in geslaagd zijn. Op 4 november was er al flink wat activiteit in het KEK-gebouw. Stands werden klaargezet en diverse dingen werden gecontroleerd. Voor de Vereniging Veteranen 1 NI/BE UN Transportbataljon een mooie gelegenheid om de nieuwe achterwand van onze tent voor het eerst het daglicht te laten zien. Een wand met foto's en beschrijvingen van het bataljon wat in 1992 het licht zag.

Vanuit de Rekvisieten Koninklijke Landmacht waren er diverse voertuigen beschikbaar gesteld, die door de adjudant Boers vakkundig gelost werden en op de static show hun plaatsje vonden.

Na de officiële opening waren er tal van activiteiten. Zo konden de reünie-gangers bij de diverse stands een kijkje nemen, een lezing over de 4-tonner bijwonen of buiten, bij de voertuigen, herinneringen ophalen. Ook was er een 4-tonner door onze oudvoorzitter beschikbaar gesteld waarmee gereden kon worden.

De verzorging klasse 1, natuurlijk blauwe hap, mocht niet ontbreken en deze werd zeker goed genuttigd. In de middag was de bar geopend waar het natuurlijk ook snel gezellig werd.

Verder werden er in de middag de alom bekende rotatie-foto's gemaakt door Wendy Vossers van Skuld-fotografie. Mocht je die nog niet gezien hebben, op de site www.skuld.nl zijn ze te bekijken en kun je ze, eventueel, bestellen. Rond een uur of 5 was het einde van een zeer geslaagde reünie.

Reünie

2022

Geitenpadklassieker: "Barbecue van het grote verdriet"

(Uit: 't Geitenpad nr. 16, zaterdag 21 augustus 1993)

Het gebeurde op een vroege, mistige maandagochtend Terwijl menig blauwmutsje gapend wakker werd en het zonnetje zich voorzichtig liet zien, beleefde de keukengroep de schrik van zijn leven. 'Mijn god, dit kan toch niet waar zij', piepte Michel Hendriks. 'Wie heeft die deur open laten staan?', brulde Chef-kok Ronald van der Sluis. Dick Klijn, de MDI-expert, stond ademloos toe te kijken, voorzichtig stamelend: 'Huh, dit kan toch niet de bedoeling zijn?' Wat was er aan de hand?

Na een zwaar verhitte strijd tegen de tropische hitte was hij ten onder gegaan, de witte koel-vriescontainer van de SSV-compagnie. Onder het motto van 'Mensen ik trek het niet meer, ik hou het voor gezien', had hij zichzelf die bewuste nacht uitgeschakeld. Na een paar uur sijpelde het ijswater dan ook langzaam de container uit, een hoeveelheid van 2000 kilo aan vlees en groenten achterlatend. Direct gereed voor het ontdooiingsproces. Tja, en wat doe je met en dergelijke hoeveelheid aan ontdooid voedsel dat direct geconsumeerd dient te worden? Edwin Kechaf kwam met een fabuleus idee. 'Laten we vanavond gaan barbecueën, terrasje erbij, wordt het nog gezellig ook!' En zo geschiedde het. Door de altijd geweldige keukengroep werd de complete maandag gebruikt om de koel/vriescontainer te ontruimen en een complete barbecue in elkaar te schroeven. En geslaagd was hij! Nog nooit werd het verdriet van een dergelijke schadepost op een zo gezellige wijze gevierd. Het resterende vlees en groenten, de ideale ingrediënten voor een Big Mac, verdwenen op de vuilnisbelt. Het zal ons dan ook niets verbazen wanner daar binnenkort een Mac Drive gebouwd wordt, gebouwd op de resten van onze welvaart.

IJskoud

Car Toon

Verjaardagen

Ben jij jarig in December, Januari of Februari?

Dan wensen wij jou een hele fijne verjaardag.

De redactie

*Van harte gefeliciteerd
jarige!*

Sunsetmarch 7 november 2022

Door: Patrick Steijn

Omdat ik helaas niet aanwezig kon zijn op de reünie, heb ik alles op alles gezet om wel aanwezig te kunnen zijn bij het lopen van de SunsetMarch op 7 november jongstleden. Dat is gelukkig wel gelukt en hieronder een kort verslag en wat foto's van dit speciale moment.

Op maandagmiddag 7 november, twee dagen nadat de succesvolle reünie had plaatsgevonden die ik door een rijvaardigheidstraining had moeten missen, ben ik een uurtje eerder gestopt met mijn werk om op tijd in Nijmegen te kunnen zijn. Aangezien de zon om 17:02u onder zou gaan en het verzamelen van de deelnemers om 16:30u zou zijn, moest ik dus op tijd weggrijden vanaf mijn werk op de brandweerkazerne in Den Bosch. Gelukkig bijna geen oponthoud onderweg, dus mooi op tijd in Nijmegen waar ik al gauw een paar bekenden zag staan onder die grote machtige betonnen brug. Even handjes schudden en horen hoe gaaf de reünie geweest was en wat ik allemaal gemist had daar. Er kwamen nog een paar Tbatters bij en rond 16:55u zijn we de trappen opgelopen en naar het startpunt gegaan. Gelukkig deze keer droog en niet zoals vorig jaar november harde wind met horizontale regen. Even wat foto's maken en vervolgens netjes opstellen. Raymond gaf nog even de spelregels voor degenen die de oversteek nog nooit gelopen hadden. Ja! De eerste lantaarn ging branden en wij vertrokken. Mooi en precies met de juiste snelheid van de ontstekende lantaarns onder leiding van Raymond volgden wij de oversteek. Eenmaal aan de overkant bij de trap aangekomen snel naar beneden en even stilgestaan bij het monument waar we de eregroet gebracht hebben. Ook daar nog even wat plaatjes geschoten en toen terug naar het startpunt en voor mij ook het einde van deze bijeenkomst. Ik moest weer snel verder naar een vergadering en ben niet mee wezen eten dit keer.

Recept: Oliebollen

De lekkerste oliebolletjes voor oud en nieuw maak je toch echt zelf. Dit recept helpt je op weg!

INGREDIËNTEN

20-25 STUKS

- 500 ml melk
- 7 gram droge gist (1 zakje)
- 2 el witte basterdsuiker
- 500 gram bloem
- snuf zout
- 1 ei (M)
- zonnebloemolie (om in te bakken)

Verhit de melk tot deze lauwwarm is en haal van de warmtebron af, voeg gist en suiker toe en roer even door. Laat dit 5-10 minuutjes staan, je zult zien dat de gist gaat borrelen.

In een kom voeg je de bloem en zout samen, roer even kort door. Voeg het ei toe en mix door de bloem, terwijl je mixt giet je het melkmengsel erbij. Blijf mixen tot er een glad beslag ontstaat.

Dek de kom af met plastic folie en laat het een uur rijzen op een warme plek tot het in volume is verdubbeld.

Zet 15-20 minuten voor het beslag klaar is je pan met olie op het vuur en verhit tot deze 180 °C is.

Oliebollen kun je maken met twee losse lepels waarmee je een bol vormt, of met een ijslepel. Dip de lepel even in de olie en schep 4-5 oliebolletjes in je pan.

Bak de oliebolletjes in 4-6 minuten goudbruin, keer ze halverwege om als ze niet uit zichzelf draaien.

Dip je lepel voor iedere ronde oliebolletjes weer even opnieuw in de pan met olie, zo zorg je dat ze niet blijven plakken aan de lepel en je oliebolletjes een hele vreemde vorm krijgen. Je hoeft je lepel niet na elke ronde schoon te maken.

Als je oliebolletjes klaar zijn leg je ze even in een vergiet dat je bekleedt met keukenpapier, verplaats ze daarna naar een plaat waar ook keukenpapier op ligt. Het papier neemt overtollig vet op en dat is wel zo fijn. Ververs het keukenpapier in de zeef dan ook regelmatig.

Serveren met poedersuiker en smullen maar!

Eet smakelijk en een Fijne Jaarwisseling

Herinneringsboek in Wording, Hoofdstuk 3

Door: Geert Harlaar

Al even ben ik bezig om een soort "herinneringsboek" te schrijven. Dit gaat over mijn uitzending in 1995 met L7 naar v.m. Joegoslavië. Van 14 februari tot en met 3 oktober dat jaar ben ik uitgezonden geweest. Het leek me leuk om het te plaatsen in het 't Geitenpad, omdat het voor veel mensen een gevoel van herkenning zal geven. In de vorige editie zag je hoofdstuk 2, hieronder zie je hoofdstuk 3.

Hoofdstuk 3 Het ging niet allemaal vanzelf.

In de week van maandag 18 juli 1994 ontving ik een brief van de sectie Indeling Landmacht waarin beschreven stond dat onderzocht was of ik geschikt was voor een functie in het kader van een vredesoperatie. De uitslag was:

"Naar aanleiding van het uitgebrachte advies deel ik u mede dat u voorlopig als reserve bent aangewezen voor uitzending naar voormalig Joegoslavië."

Niet te geloven. Een paar dagen eerder mondeling te horen gekregen dat ik afgekeurd was, en nu schriftelijk, zwart op wit, dat ik op de reservelijst stond. Zou het dan toch... Er begon weer wat hoop te gloren. Klopte mijn overtuiging dan toch wel?

Een week later kwam er weer een brief van defensie. Deze was gedateerd op 26 juli 1994, exact een week later dan de vorige brief. Deze brief sloeg definitief alle hoop weg. Het Hoofd Bureau Indeling Landmacht had zich bedacht. Alleen al het onderwerp: Annulering.

"Hierbij deel ik u mede, dat ik aanleiding heb gevonden de reeds aan u verzonden (waarschuings) oproeping in te trekken. U kunt deze oproeping dan ook als vervallen beschouwen."

Het was natuurlijk ook te mooi om waar te zijn. En iets wat te mooi is om waar te zijn, is ook niet waar. Ze waren er natuurlijk achter gekomen dat ik afgekeurd was. Mijn reactie was nu heel anders. Woest was ik. Het is nu nog te zien dat ik de brief tot een prop verfrommeld heb en boos in de hoek heb gesmeten. Voor mijn gevoel werd er met mijn overtuiging en gevoelens gespeeld. Weer een slechte nacht.

Een dag later. 27 juli 1994. Nog een brief van defensie. Gedateerd op 25 juli. Toen wist ik het helemaal niet meer.

"Naar aanleiding van het uitgebrachte advies deel ik u mede dat u zult worden opgeroepen om op 5 september 1994 uw eerste oefening aan te vangen bij het Opleidingscentrum voor Vredesoperaties, Koningin Wilhelmina Kazerne te Ossendrecht."

Wat is nu waar. De brief die de dag daarvoor verfrommeld in de hoek terecht was gekomen en daar nog lag weer opgevouwen en de brieven op volgorde gelegd. Wat moest ik hier nu mee. Dit was wel heel verwarrend. Wat was er aan de hand? Eerst mondeling te horen gekregen dat ik was afgekeurd. Drie dagen later schriftelijk bericht dat ik alsnog op de reservelijst geplaatst was. Een week later bericht dat de oproep die verstuurd was, als niet verzonden beschouwd moest worden. Een dag later dat ik opgeroepen werd om mijn opleiding op het Opleidingscentrum voor vredesoperaties op 5 september te beginnen. Brief gedateerd een dag voor dat de annulering binnenkwam. Verwarring alom.

Wat was er aan de hand. De waarschuings oproeping, voor mijn normale dienstplicht, die op 12 april verstuurd was is mij totaal ontgaan. Deze oproep is ongeveer gelijktijdig binnengekomen met de oproep om gekeurd te worden voor uitzending t.b.v. vredesoperaties. En deze waarschuwing oproeping, waarop vermeld stond dat ik op maandag 31 oktober moest opkomen, was mij in de roes van het naar v.m. Joegoslavië gaan volkomen ontgaan. Een waarschuwing oproeping was precies wat het woord aangeeft. Het is een waarschuwing, let op over een half jaar moet je opkomen voor je dienstplicht.

Het heeft wel even geduurd voordat het helemaal was doorgedrongen dat ik inderdaad aan de opleiding bij het Opleidingscentrum voor Vredesoperaties mocht beginnen. Feitelijk duurde dat totdat ik mijn oproeping kreeg. Dat was een mooi cadeautje. Want een weekje later, de datering was op mijn verjaardag 4 augustus, kwam met de post mijn oproeping binnen.

"Hierbij roep ik u op ter **OPKOMST IN WERKELIJKE DIENST BIJ DE KL** om als gewoon dienstplichtige uw eerste oefening te vervullen. U dient zich daartoe op de hierboven vermelde datum te begeven naar de aldaar vermelde plaats van aanmelding".

Wapen/Dienstvak: **GENIE**
Datum van opkomst: **MAANDAG 5 SEPTEMBER 1994**
Plaats van aanmelding: **VREDESMACHT LOGIS
TIEK KONINGIN WILHEL
MINA KAZ
OSSENDRECHT.**

Pas in 2021 zag ik dat ik toen al had kunnen weten dat ik bij de Genie kwam. Later was ik daar wel trots op. Dienen bij een wapen, uiteraard met bijbehorende tradities, is natuurlijk heel wat anders als iets doen bij een ondersteunende eenheid als de Aan en Afvoertroepen of zo.

Het werd hoe langer hoe echter. Twee weken later viel een dikke envelop van het Centrum Voor Vredesoperaties in de bus. Een brief waarin de belangrijkste informatie werd gegeven over de opleiding aan het CVV. Als eerste werd vermeld dat ik op de dag van opkomst met militair vervoer afgehaald zou worden op het station Bergen op Zoom. De opleiding zou ca 4/5 maanden duren en was gesplitst in drie delen:

AMO	De Algemene Militaire Opleiding van 1 maand;
FO	De Functie Opleiding van 1 of 2 maanden;
VN Opleiding	De opleiding waarin speciaal aandacht werd geschonken aan de voorbereiding van onze uitzending. Duur 2 maanden.

Voor het opnemen van vakantieverlof tijdens deze opleiding was geen mogelijkheid. Alleen bijzonder verlof was mogelijk.

Als we het over het onbegrijpelijke goedkeuren hebben kan ik nog het volgende vertellen. Tijdens onze AMO heeft een van de jongens aangegeven dat hij niet begreep dat hij in de opleiding geplaatst was. Ook hij was afgekeurd, op welk punt weet ik niet meer. Gênante vertoning tijdens het eind-appel. Desbetreffende is ook gestopt met de zoals hij noemde "mariniers achtige" training."

Ook ik was afgekeurd en ik schrok enorm van deze gebeurtenis. Stel je voor dat deze opmerking een sneeuwbaaleffect krijgt en er komt een onderzoek. Dan zou blijken dat ik er ook onterecht stond. Ik heb maar niets gezegd en was blij toen dat appel afgelopen was. Onzekerheid sloeg weer toe.

Stel je voor dat...

Ook Henk de Pater schrijft erover in zijn boek United Nothing:

"Ik had vrij gemakkelijk mijn dienstplicht kunnen ontlopen, omdat ik een (lichte) afwijking aan mijn rug had. Ik besloot toch naar de keuring te gaan. Groot was mijn teleurstelling op die keuringsdag, dat ik op basis van mijn rug (want tussen mijn oren zat het wel goed zeiden de keuringsartsen) werd afgekeurd voor een missie naar Bosnië. Ik zou alleen maar geschikt zijn voor lichte velddienst. Mijn ouders waren wat blij, want die zagen zo'n missie naar een oorlogsgebied echt niet zitten. Echter, een week later plofte er toch een brief van Defensie in de brievenbus met de mededeling dat ik was goedgekeurd. Ik sprong een gat in de lucht, maar het bleef een raar verhaal."

Achteraf moet ik zeggen dat ik wel heel erg zelfverzekerd was over mijn uitzending naar v.m. Joegoslavië. Een beetje te zelfverzekerd. Ik zou wel even...Ik denk dat het nodig was dat ik een lesje nederigheid en afhankelijkheid kreeg. Die heb ik dan ook ruimschoots gekregen. Minder ben ik er niet van geworden, wel afhankelijker.

Oktoberfest-Ride 2022

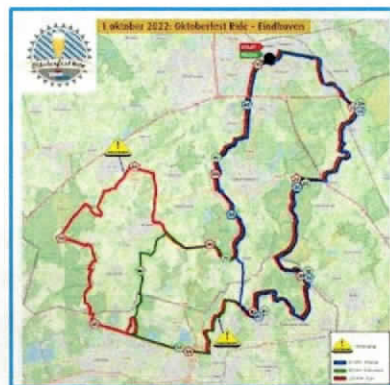
Door: Reinier Ringlever

Zaterdag 1 Oktober was de dag van de laatste rit van dit jaar. Deze vond plaats in Eindhoven de gekste. Wij (Henry, Marco, Roelof, Reinier, Rob) verzamelden ons op een parkeerplaats naast de Daf fabriek. Na een stevige regenbui was het toch echt tijd om de fietsen te pakken en naar de start te gaan waar ook John en Saskia zouden aansluiten bij de groep na een lekkere bak koffie was het tijd om te gaan voor onze rit door het Brabantse land. Saskia ging voor haar eigen avontuur op 65 km en de mannen kozen de versie van 85 km.

Vanaf de start in Eindhoven via Geldrop en Leende richting België. Het weer zou die dag niet best worden maar de weergoden waren ons goed gezind, want op een regenbuitje die we in de bossen op ons kopje kregen na, was het prachtig weer.

Bij de verzorgingspost halverwege de route bij de Wulp was het tijd voor de rust en de groep weer bij elkaar te zien voor een warm bakkie koffie.

Hier wordt ook gesproken over het verloop van de route we besluiten unaniem om de route voort te zetten op ieder zijn eigen tempo. Er zijn namelijk wat grote verschillen wat absoluut niet erg is, maar we geven iedereen zijn eigen manier om de route rijden en we zien elkaar bij

de finish.

De route gaat weer verder, maar de eerste kilometers na de rust zijn erg pittig. Het stuk op de route langs het kanaal gaat volop tegen de wind in en het is voor sommige renners best een kuitbijter. Hier valt de groep dan ook redelijk uiteen maar dat was ook de afspraak. Bij de finish zien we elkaar weer en dan wordt het dan ook weer tijd voor een broodje braadworst en een drankje.

Na een gezellig samenzijn besluiten we weer naar de auto's te fietsen we laten bij de finish John en Saskia achter omdat die

een hotel in Eindhoven geboekt hadden en dus langer bleven.

Nog even bij de auto's omkleden en vervolgens afscheid nemen en naar huis.

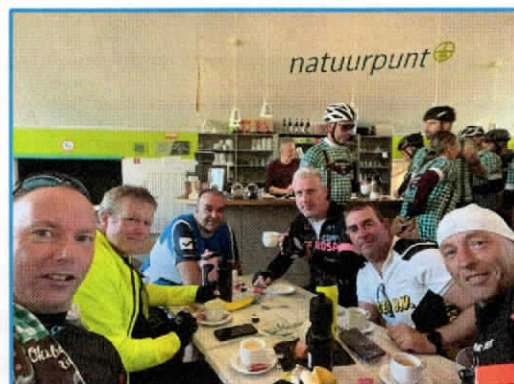
Wij kijken allemaal terug op een leuke dag en gaan in 2023 zeker weer met z'n allen op de fiets voor mooie ritten en herinneringen.

Wil je ook met ons mee fietsen in 2023 en volop de lol beleven die we onderweg hebben, geef dit dan aan bij het Veteranen Cycling Team via veteranencyclingteam@gmail.com we kunnen je dan ook toevoegen aan onze groepsapp waardoor communicatie makkelijker wordt.

Zoals jullie zien is iedereen welkom om mee te fietsen op zijn eigen tempo. Je hoeft dus echt geen prof te zijn om bij ons te mogen rijden. We overleggen alles met elkaar, ook de routes worden uitgezocht en je hebt zelf de keus om mee te gaan.

Natuurlijk zien we graag dat we een eigen outfit hebben! Dus als hier iemand zich geroepen voelt om ons te sponsoren, neem dan contact op via de email.

Verder wensen wij als het VCT jullie allemaal fijne kerstdagen en een bijzonder goed 2023 toe en wie weet tot gauw.

TBat present op Veteranendag Midden–Groningen

Door: Henry Vree

Op zaterdag 17 september 2022 waren we op uitnodiging te gast op de lokale Veteranendag in Hoogezand. Als eerbetoon aan de jonge en oude veteranen organiseerde Stichting Veteranen Midden-Groningen, bestaande uit Roger (T2), Terry (Afghanistan) Geanne (T8), Wilfred (Dutchbat 2) Hinri (Irak), samen met de Gemeente Midden-Groningen een veteranen festival.

De bijeenkomst was voor alle veteranen die wonen in deze gemeente en die zich hebben ingezet in dienst van de vrede, van de periode tussen Tweede wereldoorlog tot en met militairen ingezet bij vredesmissies van nu. Burgemeester Adriaan Hoogendoorn sprak zijn woord van dank uit middels een prachtige toespraak waarbij de veteranen bedankt werden voor hun inzet.

Om 12.00 uur ging het festival buiten van start en rond het Huis van Cultuur en Bestuur vonden op het plein en de parkeerplaatsen veel activiteiten plaats. Moderne hedendaagse militaire voertuigen stonden opgesteld, alsmede oude historische militaire voertuigen. Een veteranen markt met diverse standhouders en een peloton met aankomend talent van de VEVA die lieten zien dat er veel techniek aan boord is op gebied van elektronica binnen de landmacht. Het transportbataljon was aanwezig met haar bekende stand waarbij we als deelnemers ons verhaal kunnen vertellen aan het publiek over onze missie in voormalig Joegoslavië. De presentatie en aanwezigheid trekt altijd veel publiek en ook transportbatters die nog niet op de radar waren en ook niet wisten van ons bestaan als veteranenvereniging.

Maar ook leden die ons kwamen opzoeken omdat we nu eens in de buurt en bereikbaar waren. Het leverde in alle gevallen mooie gesprekken op. Als activiteiten groep namens het Transportbat hebben we een prachtig weekend beleefd wat al begon op vrijdagavond. Verzamen bij Hinri Mast en daar ook overnachten en gezellig samen zijn. Zaterdag na ontbijt (geregeld via Barbara en Marco) om 08.00 uur de stand opbouwen op het plein. Ook de kidsclub was present en onder leiding van Nancy hebben Maud, Isa, Silke en Bente diverse kinderen, ouderen en zelfs leden van de VEVA kunnen camoufleren!! Verder waren aanwezig voor ondersteuning Thea, Henk, Marco, Erwin, Roger, Raf, Henry, Barbara en Natasja. Zo had een ieder een aandeel in de activiteiten, zorg, presentatie, verzorging etc... Douchen deden we gewoon bij de brandweerkazerne in Hoogezand, wat geregeld

werd via Thea. Het transport werd mede mogelijk gemaakt via Henk die zijn werkgever weer bereid vond om de aanhanger beschikbaar te stellen zodat de spullen weer vervoerd konden worden. Met z'n allen een prachtige tijd beleefd, waarbij veel gelachen werd, gezellig met elkaar werd doorgebracht, fijne gesprekken werden gevoerd en het festival werd afgesloten door een gezamenlijke BBQ.

Wil jij ook eens deelnemen aan een activiteit? Een Veteranen evenement beleven in de stand van het TBAT? Dat kan en we zijn op zoek naar jou!! Meld je aan bij Corné Donders (act. Coördinator, act.inlbeuntransportbat@gmail.com) en je ontvangt alle info hierover.

Geef door die pen

Door: Ed Brück

“Geef door die pen” is een rubriek in het Geitenpad waar een stukje door een iemand geschreven wordt. Dit stukje mag ieder zelf invullen en bedenken. Aan het einde van het stukje zal de pen doorgegeven worden aan een volgende persoon die in het volgende Geitenpad zijn verhaal zal doen.

Ja, de pen ontvangen en dan mag je er ook nog wat mee doen. Bedankt Ton!

Mijn naam is Ed Brück en ben geboren in het mooie Limburgse Landgraaf. Ik ben in februari 1987 opgekomen als dienstplichtig genist. En ben na mijn opleiding in Seedorf bij het 41 pantsergeniecompagnie terecht gekomen. Daar heb ik als eerste gemerkt en gevoeld wat kameraadschap betekent. Je zat daar wel eens twee of drie weken op elkaars lip en je oefende, leerde daar veel met en van elkaar.

Na een langer verblijf in Seedorf ben ik uiteindelijk in Roermond beroepsmilitair geworden. Ik mocht diverse rijopleidingen doorlopen en ben geplaatst als chauffeur bij 135 herstelcie te Soesterberg. Later ben ik op verzoek om dichter bij huis te zijn in Oirschot terecht gekomen.

Er bestond de mogelijkheid om een informatiedag bij te wonen in Nunspeet omdat er een oorlog gaande was in Europa. Niet wetende dat de informatiedag ook meteen een aanmelding was. Zo kwamen allemaal mannen en vrouwen van diverse eenheden bij elkaar en dat vormde het 1 nl/Be transportbataljon.

Nadat ik mijn vriendin, later mijn vrouw, tot 2x toe heb moeten vertellen dat ik moest gaan. En ook 2x weer niet. Was er uiteindelijk het bericht dat wij daadwerkelijk gingen. Mijn eigen gevoel was trots en blij dat wij eindelijk konden en mochten gaan, zodat wij dat wat wij geleerd hadden, nu om konden zetten in de praktijk.

Ik maakte mijn buddy Corné heel blij met het bericht dat wij ingedeeld waren met nog 6 mannen die met de boot mee mochten als boot detachement. Tjonge, die smile van Corné Donders, hahahahaha. Uiteindelijk is karma a bitch want ik heb meer gekotst dan mijn buddy Corné op dat bootje. De Spaanse kustvaarder/veerboot de ARROYO OF RIO UNO. Van Vlissingen naar Split met al het materiaal van de A CIE de B CIE ging per trein. Een vaart van 8 dagen werden er 10, omdat wij een motorprobleem hadden onderweg.

Na aankomst in Split, moesten wij alles uitladen. Daar werd gewacht op de hoofdmacht, want deze kwamen later per vliegtuig. Uiteindelijk is er een groep kwartiermakers

gevormd onder leiding van luitenant Van Kuijk, die met het eerste materiaal richting Busovaca vertrokken. Deze rit heeft +/- 21 uur geduurd. Daar aangekomen zijn wij begonnen met het inrichten van het kamp. Nadat de compagnie compleet was, is iedereen bij zijn eigen peloton ingedeeld. Daar zijn wij begonnen met de 1ste ritten voor het UNHCR vanaf diverse warehouses. Wat mij van de 1ste rit altijd is bijgebleven is dat wij moesten lossen op een schoolplein. Dat Loettie aan de luitenant vroeg: Of hij mee mocht helpen. Toen Loettie op het schoolplein verscheen, plakte de kinderen opeens aan de binnenkant van het schoolraam. Want zij hadden nog nooit van hun leven een gekleurde mede Nederlander gezien. De kinderen mochten naar buiten en gingen massaal op Loettie af. Loettie genoot volledig van de aandacht. De kinderen veegden met handen over het gezicht om te zien of de kleur echt was. Nadat iemand een opmerking maakte en Loettie in de lach schoot was het schoolplein leeg. Loettie lachte namelijk zo hard, dat de kinderen schrokken en massaal nog sneller vertrokken dan dat ze kwamen. Dit is een blijvende herinnering van ons allen.

Op het kamp sliepen wij in eerste instantie in tenten. Daar hebben wij veel gezellige avonden samen gehad. Met Corné, Rob, Yuri, Gerrit en ik, zei de gek. Daarbij schoven ook de nodige collega's en kaderleden aan.

Na terugkomst van mijn verlofperiode sloeg op 25 januari 1993 de vlam in de pan in het dorp Busovaca. De ritten werden steeds zwaarder en moeilijker. Op een bepaald moment kwamen wij terug van een rit. Toen zei Corné: Deze woorden vergeet ik ook nooit: Edje, Hier klopt iets niet! Wij moesten ons voor de wagens verzamelen, toen kregen wij te horen dat onze collega Petrie Crijns bij een noodlottig ongeval om het leven was gekomen. Dat heeft mij zo geraakt, omdat ik haar in mijn tijd bij 135 herstelcompagnie heb leren kennen als een collega. Ze reed met mij meermaals samen van Soesterberg naar Maastricht of Maastricht/Soesterberg.

Wij konden niet aanwezig zijn bij de uitvaart van Petrie,

omdat wij een rit moesten maken naar Split. Dit heeft veel invloed op mij gehad. Het voelde niet goed en absoluut niet correct voor mij. Daar heb ik nu nog steeds last van. Na 4 maanden vertrok mijn Buddy Corné. Er werden nieuwe mensen ingedeeld in ons peloton. Na een paar hachelijke momenten heb ik besloten om niet meer door te rijden. Waar ik in de bar begonnen ben op het kamp samen met Johnny Boekweit AKA Kalwij en enkele anderen. Na 6 maanden in Busovaca te hebben gezeten. Ben ik op 11 juni in het huwelijksbootje gestapt. Terwijl mijn collega's een medaille opgespeld kregen. Toen mijn diensttijd afgerond was, ben ik bij diverse werkgevers in dienst geweest als chauffeur. Na een gezellige reünie is het mannetje met de hamer om de hoek gekomen

en ben ik vervolgens na 1 jaar voor een traumabehandeling in Oegstgeest centrum '45 terecht gekomen, waarna ik 8 maanden interne trauma behandeling heb gehad. Daar werd PTSS geconstateerd. Waar ik vandaag nog steeds last van ervaar. Met hulp van goede mensen om mij heen, zoals oud collega's (Broeders voor het leven), die mij in raad en daad bijstaan. Vriendschappen voor het leven samen hebben opgebouwd. Bij de reünies en veteranendagen die volgden ben ik steeds weer trots en blij dat ik deel uit heb mogen maken van deze geweldig groep mensen.

Klusje geklaard en met Limburgse groet gaat de pen naar **Peter van Eijbergen.**

Legendarische viertonner beschreven in boek

Door: Raymond van der Wee

Voor ons als veteranen van het Transportbataljon is de viertonner, ofwel de DAF YA 4440 / YA 4442, natuurlijk een oude bekende. Dit handzame en robuuste voertuig mag niet alleen rekenen op een brede schare fans onder de viertonner piloten van ons bataljon, maar ook de meeste andere Tbatters hebben goede herinneringen aan de 'tonner'.

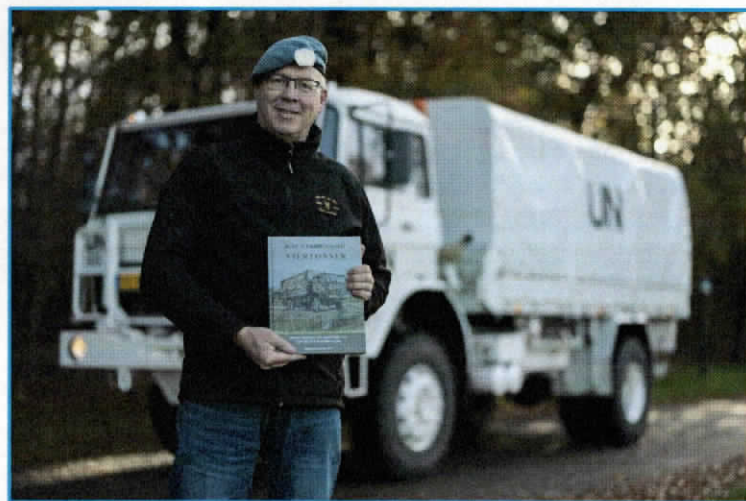
Al tijdens de rijopleiding in Keizersveer keek ik steeds weer uit naar de volgende rijles om weer een stukje te mogen sturen. Na het behalen van het rijbewijs, tijdens de opleidingsmaanden die volgden en natuurlijk tijdens de uitzending zelf, is de liefde alleen maar groter geworden. Onder alle denkbare omstandigheden bleef dat ding maar gaan, ik kon er mee lezen en schrijven.

Na de uitzending nam ik me voor om (als de kans zich ooit voor zou doen) er zelf een aan te schaffen, een wens die in 2015 uitkwam.

Daar had het natuurlijk bij kunnen blijven, maar ik wilde graag meer weten van de viertonner. Wat is de historische achtergrond van dit voertuig? Hoe zit het technisch eigenlijk in elkaar? Zijn er interessante wetenswaardigheden te ontdekken? Deze vragen leidden al snel tot het voornemen om een boek te gaan schrijven.

Na 3½ jaar archiefonderzoek, tientallen interviews en het verzamelen van duizenden foto's is dat boek op 28 oktober uitgekomen: *"DAF YA 4440 / YA 4442 Viertonner; Ontwikkeling en Historie van een Militair Werkpaard"*, uitgegeven door Uitgeverij De Alk in de bekende serie DAF-monografieën. In 208 pagina's en ruim 320 afbeeldingen wordt de gehele historie van de viertonner beschreven, wordt er uitgebreid stilgestaan bij de ontwikkeling en komen ook het gebruik bij de krijgsmacht en de inzet tijdens uitzendingen aan bod.

Als je je interesseert voor militaire voertuigen mag dit mooie boek (al zeg ik het zelf) eigenlijk niet ontbreken in je boekenkast. Van de opbrengst van de, direct door mij of via www.stichtingunviertonner.nl verkochte boeken, zal een professionele spuitbeurt worden gefinancierd. Natuurlijk neem ik ook een flinke stapel mee naar de ALV op 28 januari!

Activiteiten 2023

Door: Corné Donders

Met het nieuwe jaar in aantocht zijn er natuurlijk ook weer activiteiten waaraan we als vereniging deel willen nemen. Hieronder vind je de tot nu toe geplande activiteiten terug:

Zaterdag 28 januari 2023

Algemene Ledenvergadering met aansluitend een nieuwjaarsborrel.

De ALV vindt plaats in : De Palmpit Zeisterspoor 8 te Soesterberg. Inloop vanaf 13.00u, aanvang vergadering 13.30u.

Opgave hiervoor is noodzakelijk en kan tot en met 15 januari 2023

Zaterdag 18 februari 2023

Herdenking Korporaal der eerste klasse Crijns.

Voor deze herdenking is iedereen welkom, lid of geen lid van de vereniging. Vooral mensen van rotatie T1, waar Petri deel van uitmaakte, worden verzocht om hierbij aanwezig te zijn. Voor alle duidelijkheid alle rotaties zijn hierbij welkom. Zodra er meer duidelijk is over hoe en wat wordt dit gecommuniceerd.

Opgave hiervoor is noodzakelijk.

Vrijdag 5 mei 2023

Viering Nationale bevrijding en Defilé te Wageningen.

Opgave hiervoor is noodzakelijk en wel voor 1 april 2023.

Zaterdag 24 juni 2023

Nationale Veteranendag in den Haag.

Voor deze activiteit hoeft je geen lid te zijn van de vereniging maar als je wilt deelnemen

dien je jezelf aan te melden bij het Veteraneninstituut.

Denk bij het aanmelden ook aan je gratis vrij vervoer.

Natuurlijk hopen we, als vereniging, op een grote deelname.

Dinsdag 7 november 2023

Sunset March te Nijmegen.

Gedurende het jaar zullen er, naar alle waarschijnlijkheid, activiteiten bij komen.

Deze zullen dan worden meegenomen in latere edities van het Geitenpad en medegedeeld worden op onze Facebookpagina.

Indien opgave voor een activiteit gevraagd wordt kunt u dit doen op : act.1nlbeuntransportbat@gmail.com.

Buddy Support

Door: Leo Klören

We hebben het al eerder aangekondigd dat wij het Buddy Support systeem aan het opzetten zijn. Dit is een systeem wat zich richt op allerhande zaken. Voor dringende zaken hebben wij een coördinator (Leo Klören) die je kan helpen als blijkt dat er hulp bij geroepen dient te worden. Iedereen kan een buddy zijn. Een buddy supporter is een veteraan van onze vereniging die:

- je ondersteunt
- probeert je te begrijpen
- een geheimhoudingsplicht heeft
- probeert je te helpen als dat nodig is
- je kan doorverwijzen via de coördinator bij moeilijke problemen
- je niet alleen laat staan

Het NL VI is nu bezig met een experiment in de regio Bergen op Zoom, wat lijkt op onze buddy support systeem.

Dit is niet ons buddy support systeem.

Wij wijzen geen buddy toe, wij zijn buddy's van elkaar.

Heb je een buddy die geen lid is van de vereniging maar wel bij het transportbat en aanverwante onderdelen hoort kan deze ook gebruik maken van ons buddy support systeem. Voor meer informatie en of hulp mail naar:

zorg.1nlbetransportbat@gmail.com

Binnen 24 uur wordt er contact met je opgenomen.

Oud en nieuw

woordzoeker

K	I	L	B	G	U	R	E	T	S	E	J	T	E	R	R	E	T	S
V	A	K	N	F	D	E	P	O	E	D	E	R	S	U	I	K	E	R
U	F	R	E	E	A	I	O	U	D	E	J	A	A	R	S	D	A	G
U	T	E	B	W	P	M	E	N	N	E	K	K	U	L	E	G	N	O
R	E	N	V	I	P	P	I	H	G	E	S	E	J	P	A	H	G	O
K	L	T	U	N	E	Z	A	L	G	E	N	G	A	P	M	A	H	C
O	L	E	U	T	L	T	E	L	I	I	L	U	P	D	D	N	M	V
R	E	N	R	E	B	W	S	A	F	E	L	E	T	S	I	I	V	O
F	N	L	W	R	E	A	L	C	K	L	L	L	R	N	D	E	U	O
O	Z	O	E	B	I	A	B	K	H	F	E	A	E	D	O	D	U	R
L	I	B	R	A	G	L	A	Y	L	I	A	P	E	Z	E	F	R	N
I	E	R	K	R	N	F	O	A	S	J	E	R	P	N	E	E	W	E
E	K	E	V	B	E	U	P	B	W	C	N	T	N	A	T	G	E	M
B	E	N	R	E	T	U	N	U	E	A	H	I	E	T	S	U	R	E
O	N	I	I	Q	S	R	E	E	C	I	E	E	I	N	G	W	K	N
L	H	L	P	U	J	I	A	H	S	U	L	L	E	A	N	R	S	S
L	U	R	A	E	N	G	T	E	W	N	G	O	W	T	A	E	H	N
E	I	E	R	S	D	I	E	H	N	E	E	E	L	E	I	B	O	M
N	S	B	K	I	U	D	S	R	A	A	J	W	U	E	I	N	W	T

AFTELLEN

ANGST

APPELBEIGNETS

APPELFLAP

APPELFLAPPEN

BABYSCHEET

BERLINER BOL

CHAMPAGNEGLAZEN

FAKKEL

FAMILIE

FONTIJNEN

GALA

GEZELLIGHEID

GLITTER

HAPJES

KARBIET SCHIETEN

KRENTEN

MIDDERNACHT

MOBIELE EENHEID

NIEUWJAARSDAG

NIEUWJAARSDUIK

OLIEBOL

OLIEBOLLEN

ONGELUKKEN

OUDEJAARSDAG

OUD EN NIEUW

POEDERSUIKER

STERRETJES

TERUGBLIK

TWAALF UUR

VOORNEMENS

VUURKORF

VUURWERKSHOW

VUURWERKVRIJ PARK

WENSEN

WINTERBARBEQUE

ZIEKENHUIS

Oplossing:

--	--	--

--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--

Resetten

Door: Roelof Visser

De tijd gaat erg snel. En dan ineens kom je op een leeftijd en moment dat je denkt.... Waar sta ik, wat is er allemaal gebeurd, voeg ik iets toe, wat doe ik allemaal? Zo overkwam mij dit ook onlangs. Door omstandigheden en gebeurtenissen om me heen kwam er een punt bij mij van, Roelof ga nu eens even rustig zitten en stap eens uit je huidige wereld en kijk daar eens naar vanaf een afstand. Ben je wel zo nuttig of belangrijk, voeg je wel iets toe?

Dit klinkt erg negatief en dat is niet zo bedoeld, maar waar sta ik eigenlijk? Dan merk je dat je wel erg veel gedaan hebt, met veel plezier trouwens. Maar waar je ergens iets doet, blijft op andere plek iets liggen.

Nu kan ik ook niet echt rustig zitten en wil ik ook graag dingen doen. Familie, Gezin, Hockey, FC Groningen, volleybal, fietsen, hardlopen, veteranen, social media en natuurlijk nog mijn eigen bedrijf.

Ik wilde graag voor iedereen klaar staan en zeg niet graag nee.

Dit ook omdat ik het met plezier doe/deed.

Ook de speculaas koeken heb ik voor een jaar op pauze gezet en dat vond ik erg lastig omdat het wel voor een heel goed doel is! Sponsoring is ook in de koelkast gezet en zo ook deze, voor mij, laatste column is een stap naar mezelf. Ook geeft dit ruimte voor nieuwe krachten met andere teksten. Uiteindelijk besef je dat het leven zonder mij ook verder gaat.

En zo kom je langzaam tot rust en leer jezelf weer kennen en ontstaat er ruimte om andere dingen te zien en te ontdekken.

Maar ook de mensen die dicht bij me staan. Nu is het natuurlijk niet dat ik stilsta want er is genoeg te doen nog steeds.

Facebook (privé) staat nu veel uit en insta af en toe, twitter dan wel maar daar kent niemand mij. Whatsapp groepen is het geluid uit, zijn er stiekem wel veel en ook van sommige afstand genomen.

De hockey stopt ook na dit seizoen en voor andere dingen denk ik nu eerst even goed na. Sport blijft voor mij erg belangrijk en dat blijf ik zeker doen.

Beste mensen neem af en toe ook even zo'n break en kijk wat er echt belangrijk is, of geniet van de dingen die je mocht doen. Ik wil de redactie bedanken voor de ruimte die ik mocht krijgen in dit belangrijke blad. En ik wens jullie allemaal het beste, blijf gezond en op naar 2023.

Roelof

Wij van de redactie willen Roelof bedanken voor al de mooie, emotionele, humoristische, relativiserende maar ook zeker de liefdevolle columns.

Dit brengt ons ook bij het volgende;

Is er iemand die elk kwartaal een column wil schrijven voor 't Geitenpad? Meld je dan aan via redactie.geitenpad@gmail.com.

Heb je hier vragen over, ook die kan je stellen via dit mailadres.

Colofon

't Geitenpad is het verenigingsblad van vereniging Veteranen 1 (NL/BE) VN Transportbataljon en verschijnt 4x per jaar (maart, juni, september en december).

Redactie:
Patrick Steijn en Nancy van der Meer

Voor vragen, suggesties:
E-mail: redactie.geitenpad@gmail.com

Aan dit nummer werkten mee: Roelof Visser, Ron Wubs, Geert Harlaar, Corné Donders, Patrick Steijn, Jop van Haaren, Reinier Ringlever, Henry Vree, Ed Brück, Raymond van der Wee

De volgende editie van 't Geitenpad wordt in:
Maart 2023 verspreid.
Uiterste inleverdatum voor materiaal komende Geitenpad:
Donderdag 2 maart 2023